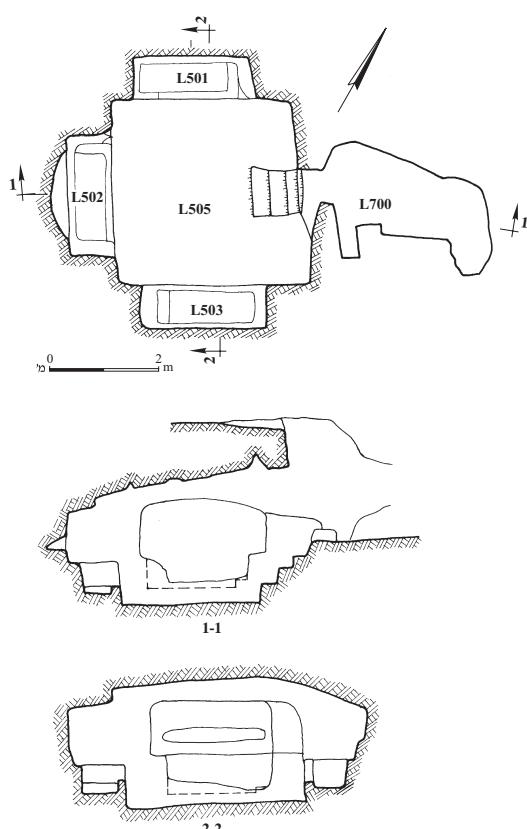

מערת קבורה מהתקופות הרומיות והמלוכית בעירערה

דורון ליפקונסקי

תוכנית 1. המערה מהשלב הקדום: תוכנית וחתכים.

השלב המאוחר: התקופה הממלוכית
על פחה המערה ומצפון לו, נחצב בשלב מאוחר יותר פתח מלכני שנחטם באבן סגירה מסותתת שהattaימה למידות הפתח (תוכנית 2; איור 1). על שכבת הסחף (L505, L504) שהצטברה באולם הקבורה נמצאו עצמותיהם של כ-40 נפטרים (איור 2); גולגולותיהם, יידיהם ורגליהם נמצאו מנוקחות אלו מآل. האופן שבו נמצאו איברי הנפטרים מלמד על כך שבמערה לא הוטמן גופות שלמות בצורה מסוימת. בדיקה אנטropולוגית של הגולגולות, שנמצאו מוקבצות על ערמת העצמות, העלתה

במהלך עבודות להנחת קווי ביוב בעירערה נפגעה תקרתה של מערת קבורה (נ"צ ר"י"ח 2090-8/2100-30; ר"י"י 1590-8/7100-30) אשר נחצבה בשכבה סלע קירטון רק באחד מן המדרונות המערביים של גבעות עירון. המערה נחפרה מטעם רשות העתיקות¹ לאחר שהוסר מעטה של אדמה — סחף. המערה שימשה לקבורה בשתי תקופות — הרומיות המאוחרת והמלוכית — עם פער ניכר ביןיהן שבו היא הייתה נתונה לשוד, שלאחריו נותרה פרוצה וניצбр בה סחף.

השלב הקדום: התקופה הרומית המאוחרת למערה בשלב זה היו החצר (L700), שלא נשתרמה בשלהו, ואולם קבורה (L505; תוכנית 1). בקצה הדרומי של החצר נתגלתה מסילה חצובה שנעודה לקליטת אבן גולל. מהחצר הוביל פרוזדור צר שכיוונו צפון-מזרח-דרום-מערב אל גם מדרגות ואל אולם הקבורה. על דופןו אולם הקבורה הרבוע (3.5×3.5 מ') ניכרים סימני אזמל אלכסוניים. בשלוש מדופנותו נחצבו שקתוות קבורה זהות בגודלן (L501-503; 1.8 × 0.6 מ', עומק ממוצע כ-0.5 מ'); השקתוות קרוו ככל הנראה בלוחות עץ, שנשתמרו מהם רק מסמר הברזל (ר' איור 7), רוכם נמצא על קרקעית השקתוות.

חרף שוד המערה בעת הקדומה נותרו בה מעט ממצאים שלא באתרם, פזורים על רצפת המערה ואף סמוך לשקתוות (להלן). בכל אחת מהקתוות נמצא באתרו שלד של נפטר אחד שלצדו מנוחות קבורה; מעט העצמות היו במצב השתומות ירוד, שבירי למדי, שלא אפשר הפקת נתונים אנטרופולוגיים מלאים. נמצאו שברי עצמות גולגולת, שניים שניים בוגרים (זכר ונקבה) והשלישי ילד שגילו 7–8 שנים.

רובד דק של אפר שחור מילא את המערה וחטם את הממצאים מהשלב הקדום; סימני פיח ניכרו על דופןה המערה ועל תקרתה — עדות לשפה.

איור 3. צמיד על הזרוע של אחד הנקרבים במערה.

כיה נקרבים מתו מותה לא טבעי, אולי ממחלת הסיפיליס (ר' נגר ואשד, כרך זה).² עיקרו של הממצא משלב זה הוא כאמור אנטרופולוג. מחלתם הזיהומית של הנפטרים הייתה ידועה לנראה לקברים, ולכנן הם קברו אותם בחופזה ולא הסירו מזרעوتיהם של רבים מהם את התכשיטים (איור 3 ולהלן; ר' גם ג'קסון-טול, כרך זה: איור 1); ממצא זה סייע בקביעת זמן הקבורה, שהיתה ללא ספק אירוע חר-פומי במאה הי"ב או הי"ג לסה"ג.

הממצא

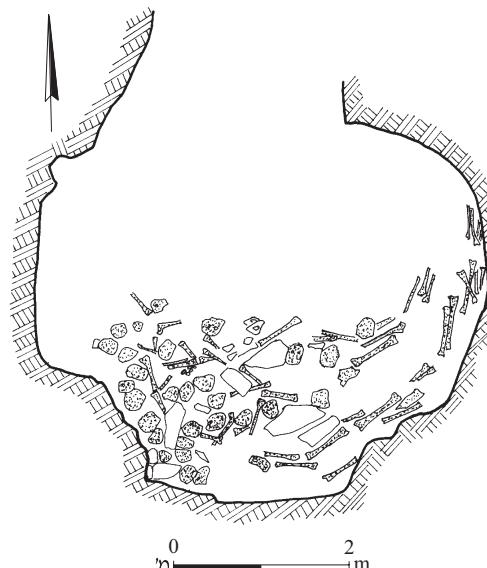
השלב הקדום: חזר L700

הממצא משלב זה שנתגלה בחזר (L700) כולל קנקנים וכן קערות וסירים שהיו פוררים בכל חלקיה. כל הכלים היו שבורים ונראה כי שבירתם הייתה מכוונת ונעשתה עם תום השימוש בהם.

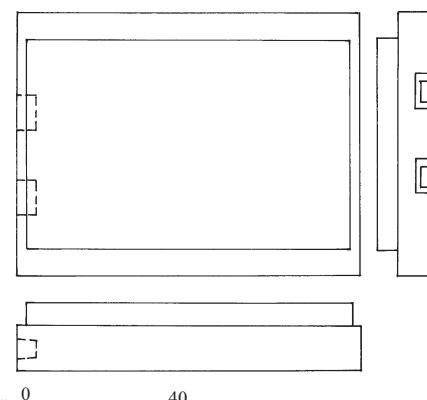
כלי החרס

קערות (איור 1: 4, 2). — נמצאו שני טיפוסים של קערות פתוחות שתאריכן למן המחצית השנייה של המאה הד' לסה"ג. קערה מס' 1 שייכת לטיפוסohnson 1988:92–96, Fig. 14) ARSA לה נמצאו בג'למה (Loffreda 1974: Fig. 17:31). קערה מס' 2 שייכת לטיפוס CRS D (Hayes 1972: Fig.) (Johnson 1988: Fig. 7-6:109). קערה מס' 2 מופיעה למן המאה הד' לסה"ג.

סירי בישול (איור 4: 3–8). — שבר יחיד של סיר בישול ששפטו מופשלת (מס' 3 נמצא במערה; כלי דומה נמצא בג'למה ותוארך לשנים 383–351).

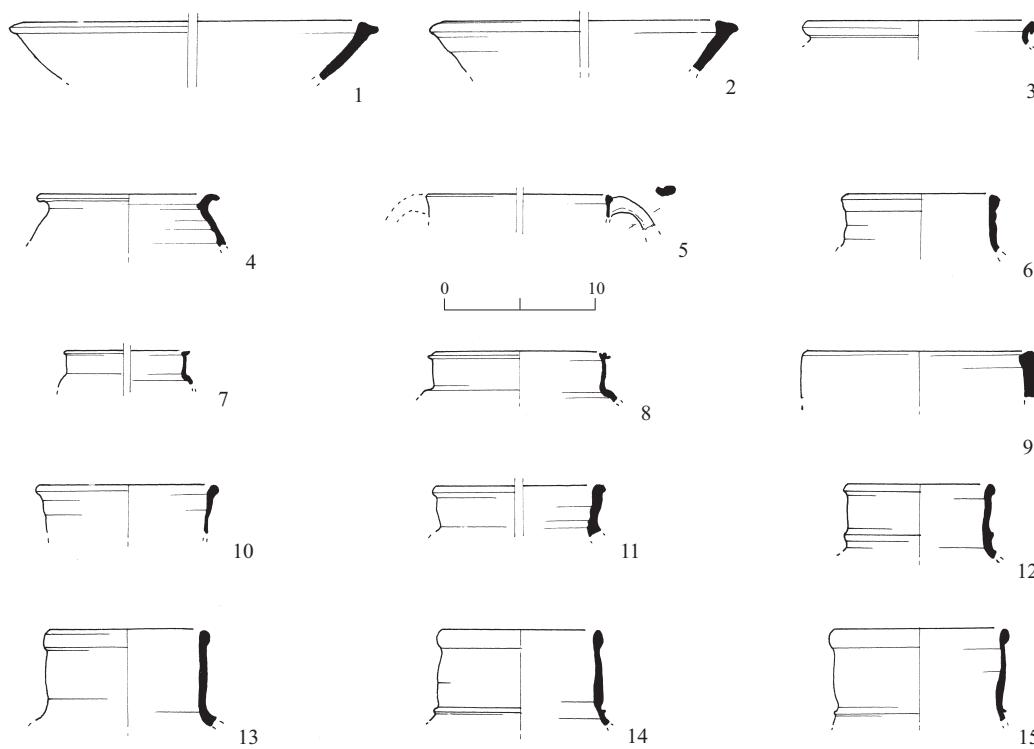
תוכנית 2. תוכנית המערה בשלב הקבורה המאוחר.

איור 1. אבן הסגירה של המערה בשלב המאוחר.

איור 2. עצמות הנפטרים משלב הקבורה המאוחר על שכבה (L505, L504).

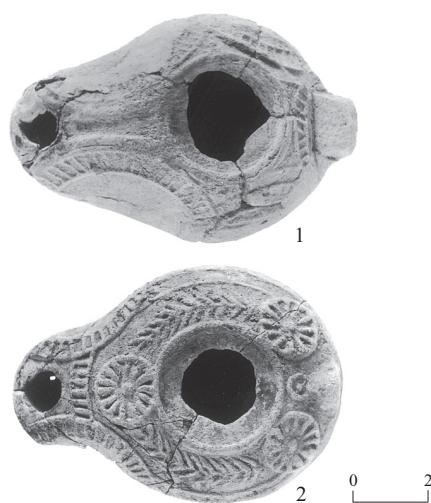

איור 4. כלי חרס מהתקופה הרומית המאוחרת מהחצר (L700).

נוטה פנימה. בכפר נחום תוארך קנקן דומה למאות הד'–הו' לסה'ן (Loffreda 1974: Fig. 13:6). קנקנים מס' 10–15 הם קנקני شك עם מסורת ארוכת ימים למן התקופה ההלניסטית ועד לתקופה האסלמית הקדומה; צורותיהם משתנות לאורך הזמן. רוב הקנקנים שבאיור 4 הם מפרק הזמן שבין המאה הב' למאה ho' לסה'ן. לקנקנים מס' 10 ו-11 צוואר קצר. תאריכו של מס' 10, בהתחבסם על קנקנים מקיסריה (Peleg and Reich 1992: Fig. 14, Nos. 21, 22) ובמאות הב'–הו' לסה'ן. גם לקנקן מס' 11 נמצא מקבילה בקיסריה (Peleg and Reich 1992: Fig. 14:23). לקנקן מס' 12 יש מעין קולר בתחתית (Peleg and Reich 1992: Fig. 14:10). השוואות לנו' נמצאו בקיסריה (Johnson 1988: Fig. 7-51:779) ובקילמה (Reich 1992: Fig. 7-54:813), שמשה'ן שטיחן מהמאות הב'–הו' לסה'ן. קנקנים מס' 13 ו-14 דומים, אך במס' 14 יש רכס בchipor של הצוואר לגוף. הקבללה לקנקנים מס' 13 ו-14 נמצאה בקיסריה (Peleg and Reich 1992: Fig. 14:11) וJohnson 1988: — ; במס' 13; במס' 14; Fig. 7-54:813 Parker 1987: Fig. — ; במס' 14; Fig. 7-54:813 (109:155), שם הם נבדל מנקנקים מס' 13 ו-14 בסיס הצוואר ובנטיות הרכס שבנקודות חיבור הצוואר

לסה'ן (Johnson 1988: Fig. 7-36:545). סיר מס' 4 מייצג סירי ביישול סגורים דמו'י شك ושפותם נפערת, עם RCS פנימי לקילת מכסה. תאריכו של הסיר בתקופה הביזנטית; כלוי דומה נתגלה בחפירות קיסריה (Peleg and Reich 1992: Fig. 13:8). לסיר מס' 5 ששפטו מעובה יש מגערת במרכז השפה וידית אחת או שתיים; תאריכו אولي במאה הד'–הו' לסה'ן בדומה לכלי מכפר נחום (Loffreda 1974: Fig. 10:6) Johnson 1988: Fig. 7-42:619) בדומה לכלי מג'למה (34:530). לסיר מס' 6 יש שפה מעובה כלפי חוץ וצילוע כל על הצוואר; כלוי דומה נמצא בג'למה (Johnson 1988: Fig. 7-42:619) שפה רחבה וגוף כדורי, ותאריכו כנראה המאות הב'–הו' לסה'ן בהשוואה לכלים מעופלה (דוטן Johnson 1988: Fig. 6:9) ומ'ג'למה (Johnson 1988: Fig. 7-42:617). שפטו של סיר מס' 8 מחורצת, גוף רחב, ונראה שיש לראות בו קדרה. הכלוי תוארך למאות הא' עד הג' לסה'ן לפי הימצא מכפר נחום (Loffreda 1974: Fig. 3:1).

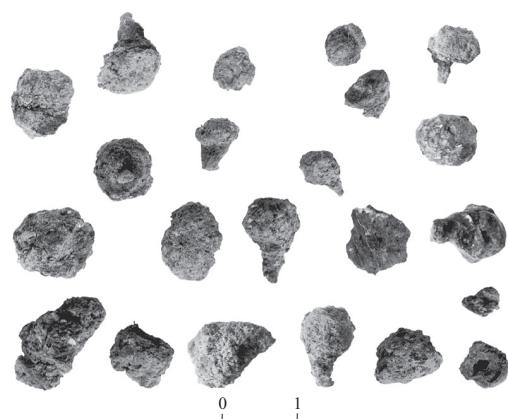
קנקנים (איור 4:9–15). — שבר מס' 9 שייך לקנקן דמו'י חבית, המתאפיין בהעדר צוואר ובשפה החותכה,

איור 6. ממצא הנרות משלב הקבורה הקדום.

איור 5. סיכות ורכיסה ומרית מברונזה משלב הקבורה הקדום.

איור 7. מסמי הברול משלב הקבורה הקדום.

הקדומות והמעטורות בדגם סולם ושרידי החיפוי האדום מקשיים על שיוכו לקבוצה זו (ישראל ואבידע 1987: מס' 289–392). נמצא נר מצא נרות, שנתגלה מתחת לרובד האפר, וחלק ניכר ממצא כליה וחווארה (להלן) מרמז על כך שבשלב הקדום שימשה המערה מהמאה הג' ועד למאה הה' לסה"נ בקירוב.

כלי הזרקוכית
במערה נמצא מעט שברי כלי זכוכית (ר' ג'קסון–טל, כרך זה: איור 1:5–1:1). שתווארכו למאות הג'–הד' לסה"נ, יחד עם חרסים ושברי צמידים מזכוכית (ר' ג'קסון–טל, כרך זה: איור 1:6–1:15).

עם הגוף (השווה Peleg and Reich 1992: Fig. 14:11).

חפצי המתכת
נמצא ראש סיוכות רכיסה מברונזה, מעובות ומעוצבות היטב בחירתה היונית ובפסים (איור 5), וכן מרית כחל וטבעת.

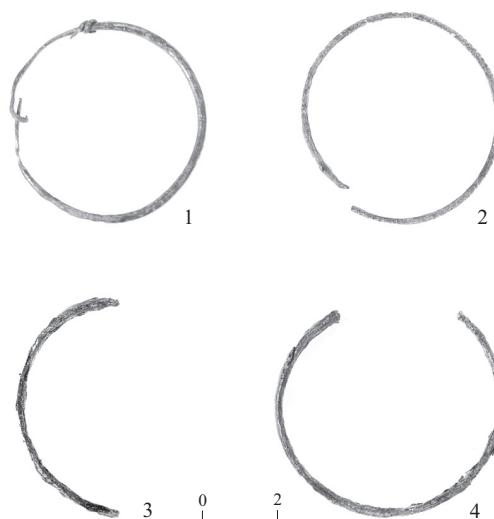
השלב הקדום: אולם הקבורה (L505) והשקבות (L501–503)

כלי החרס

נרות (איור 6). — נר מס' 1 נמצא בשוקת L503 והוא שייך לקבוצת הנרות השומרוניים עם גוף אגסי וחרטום מוארך; הידית אופקית ובולטה מעט. במרכז החרטום יש תעלת צרה הנמתחת בין המראה לבין עין הנר, והוא מעוטר בדגם סולמות משנה צדיו. נר דומה נמצא בכפר ערה (Sussman 1976: Fig. 2:4) שם הוא תואר למאות הד'–הה' לסה"נ. נר מס' 2 נמצא בשוקת L502. גוף עגול, חרוטומו רחב והידית דמוית המשולש ניצבת. כתפי הנר מעוטרות בדגם סולם החוצה את החרטום הנר לרוחבו, ואת השטח שבין עיטור הסולם לבין עין הנר מאכלסים שלושה גלגים עם חישורים שביניהם עיטור צמחי (דגם אדרה?). נרות מטיפוס זה מיויחסים למאות הג'–הה' לסה"נ והם דומים לנרות בית נתיף. עם זאת, רוחבו של החרטום, הרחב מעט יותר מהאופיני לנרות אלה, דופנותיו

איור 9. סיכות העצם משלב הקבורה הקדום.

איור 8. צמידים משלב הקבורה הקדום.

איור 10. החרזים משלב הקבורה הקדום.

השלב המאוחר

בערמת העצמות משלב הקבורה המאוחר במערה נמצאו שמונה טבעות (איור 11); שני סכינים עם קתוט מעצם מעובדת (איור 12); שלושים צמידים דקים עשויים ברונזה וברזל, שחתכם שטוח ומעוגל, לא כל עיטור (איורים 13–15) או מעוטרים בדוגמים גיאומטריים (אייר 15:33) — רמת העיבוד והגימור שלהם גבוהה במיוחד; ולוחית מזכוכית (ר' ג'קסון-טל, כרך זה: איור 1:17).

חפצי המתכת מסמרי ברול (איור 7). — רובם נמצאו על קרקע עית השקתו והם נקבעו כנראה בלוחות העץ שכיסו את השקתו.

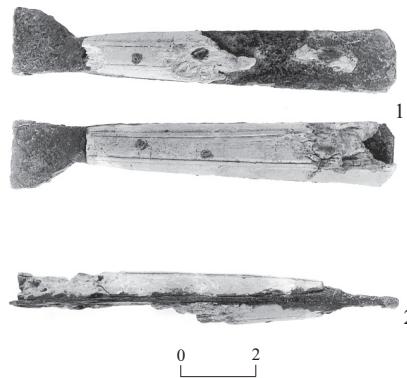
סיכות רכיסה. — בлокוס 505 נמצאו שש סיכות רכיסה מבронזה (ר' איור 5).

תכשיטים. — חלק מהצמידים (איור 8) והטבעות שנמצאו בлокוס 505 שייכים לשלב הקדום של הקבורה במערה.

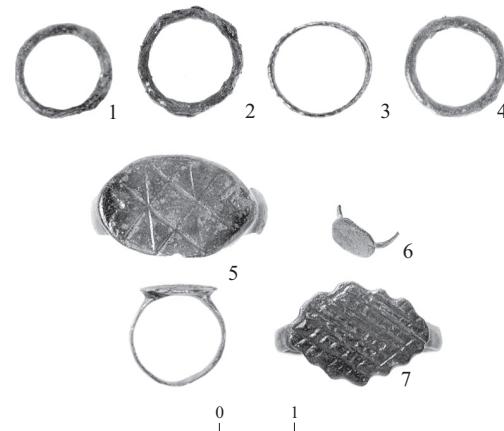
חפצי העצם נמצאו שש סיכות רכיסה מעצם במצב שביר; על סמך הממצא בשומרון נראה שיש לייחס למאות היג'-היד' לסה"נ (Kenyon 1957: Fig. 114:16–17). כן נתגללה כלי איפור שלם מעצם שראשו כדורי (איור 9).

החרוזים יהושע דריי

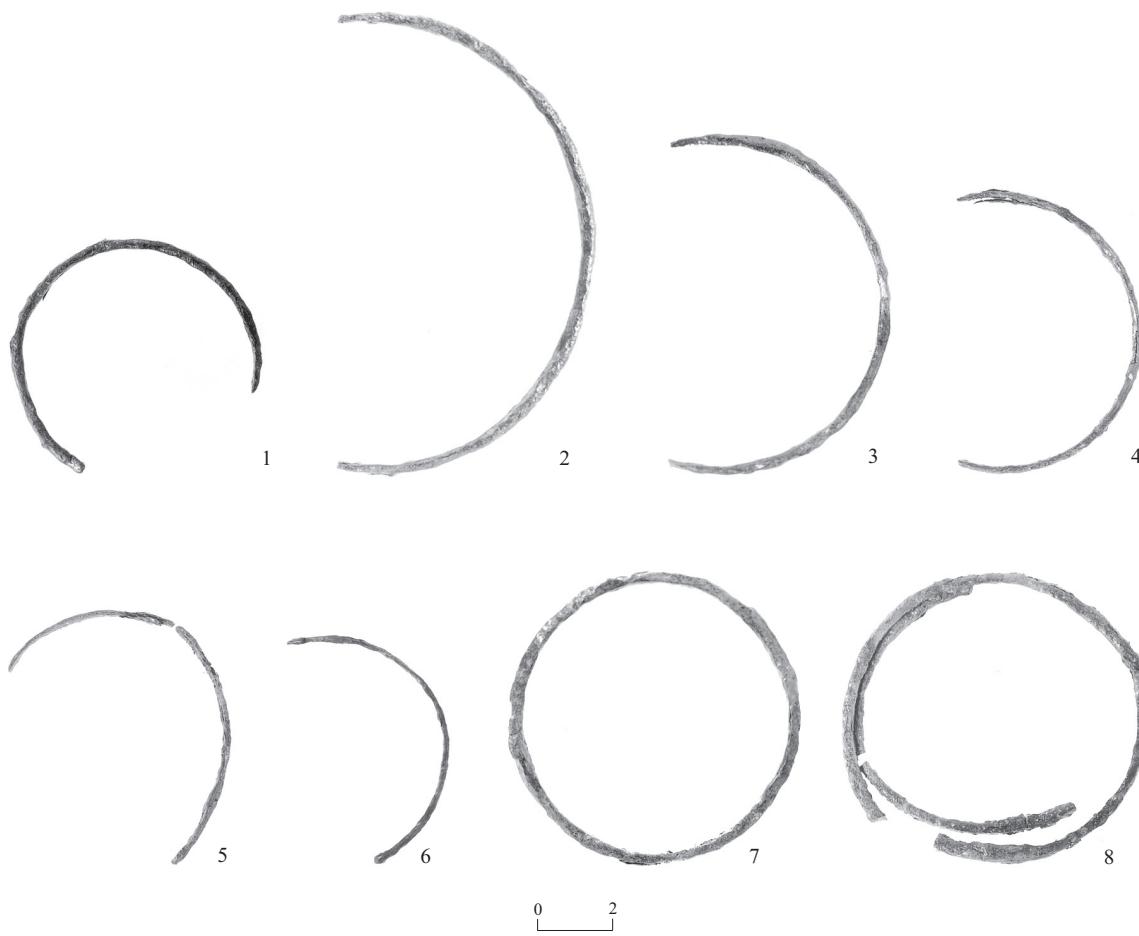
בלוקוס 505 נמצאו 82 חרוזים³ (איור 10) העשוים מגוון חומרים: אבן, קרן או עצם של בעל חיים, פאיינס, פנינה וזכוכית (לחזרוי הזכוכית, ר' ג'קסון-טל, כרך זה: איור 6:1–11). החרוזים נקבעו בתחוםו מגנן וברזל.

איור 12. שני סכינים עם קתות מעץ מעובדת משלב הקבורה המאוחר.

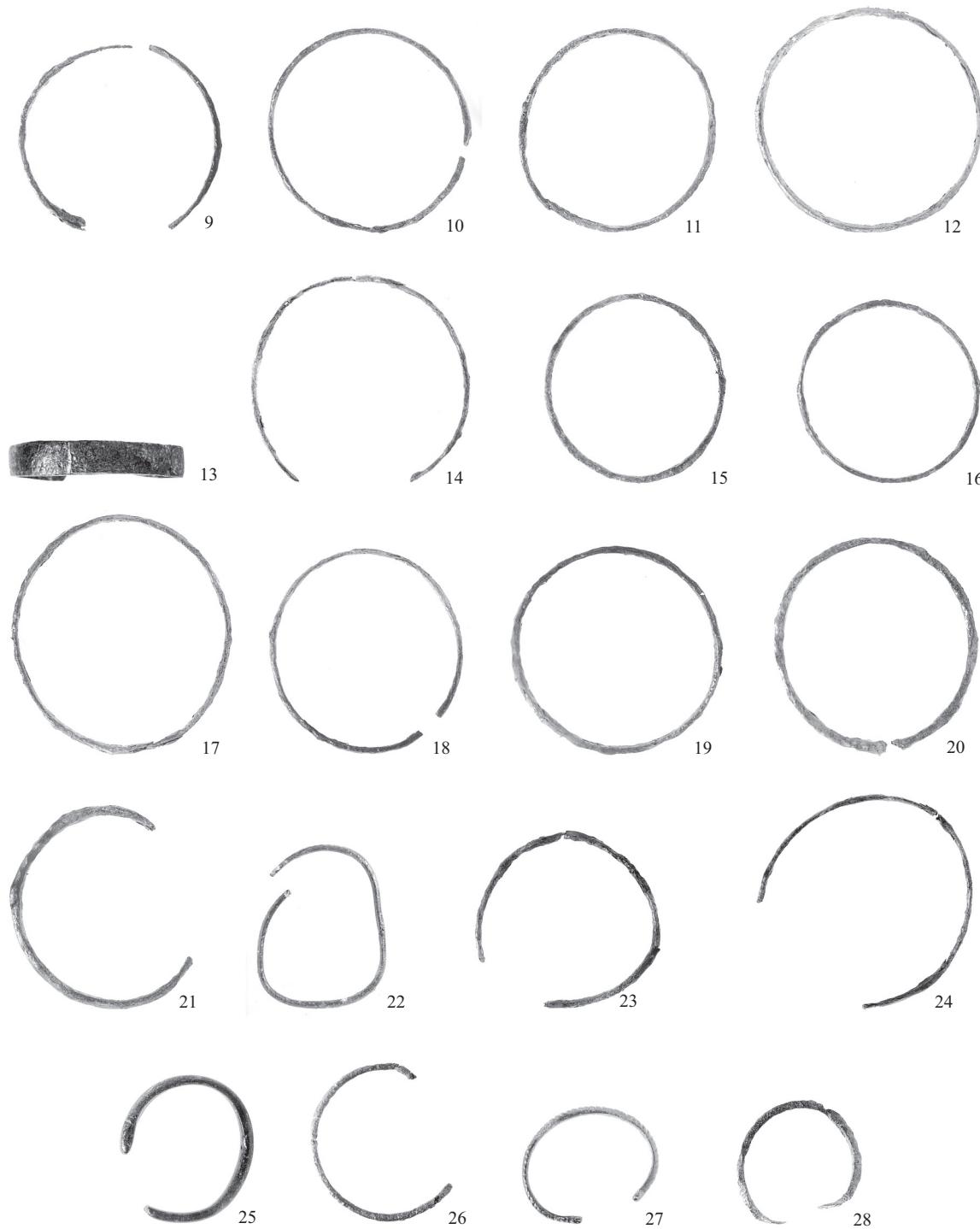
איור 11. הטעאות משלב הקבורה המאוחר.

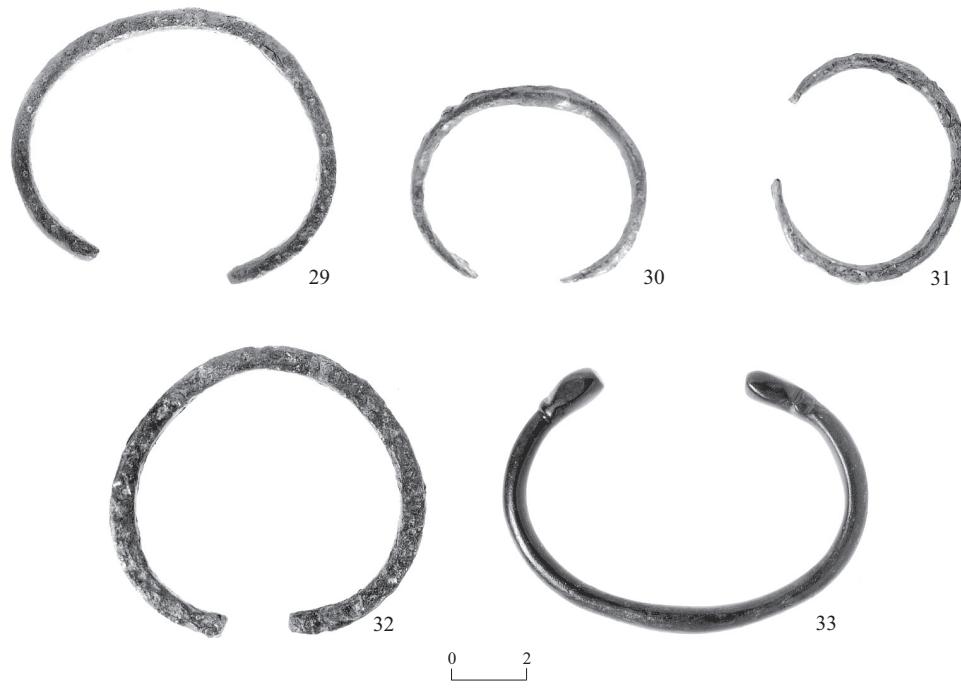
איור 13. צמידים עשויים ברונזה וברזל משלב הקבורה המאוחר.

43*

דָּרוֹן לִיפְקוֹנְטִיקִי

. איור 14. המשך.

איור 15. (המשך).

AR מדין, מנוקב, 16.8 מ"מ.
השווה Pere 1968:153, No. 403

כגנרגלו במערת חלינוים המאוחרים לזמן הקבורה
במערה שנעשו ממטבעות בני המאות ה-12-ה-13
לסה"ג (ברמן, להלן); מקורים אינו ברור.

המטבעות אריאל ברמן⁴

במערה נמצאו ארבעה מטבעות: האחד משלב הקבורה הקדום (מס' 1) — מהמאה ה-12 לסה"ג —
ושלושה משלב הקבורה המאוחר ואחריו (L500,
L503, L505).⁵ שלושת המטבעות המאוחרים
מנוקבים, והם שימשו תכשיטים.

3. סל 1076.
סלים היגי (5 פארה), מנוקב, 13.8 מ"מ.
1222–1203–1807–1789 לסה"ג/סנה 1203
הגב: ضرب في مصر سنة 1203.
פנוי: טוגרא.
Æ בשליק (5 פארה), מנוקב, 13.8 מ"מ.
Pere 1968:232, No. 716
השווה

1. סל 1144, לוקוס 505. ר"ע 97785.
המאה ה-12 לסה"ג.

פנוי: [-]
דיוון לימיון.
Æ, 13 מ"מ, 1.5 גרם.

4. סל 1069.
הנס קראוינקל (1586–1635 לסה"ג), נירנברג.
פנוי: HANNS.KRAWINCKEL.IN NVR

2. סל 1024, ר"ע 80818.
עות'mani, מצרים, אמצע המאה ה-12 לסה"ג בקירוב.

פנוי: السلطان [---]
גב: [عز نصره] \ ضرب [مصر \ سنة]

המאות הג'-הה' לסה"נ. לאחר המאה הה' לסה"נ נשדרה כאמור המערה, וזו הסיבה לכך שהממצא שנתגלה מתחת לרובד השרפָה בשקתוֹת ובאולם הקבורה היה מופרע. המערה נותרה פרוצה לאורך זמן והובעה בה אש. משך הזמן התמלאה המערה בסחף עד כדי שני-שלישים מגובה האולם, והחצר נסתמה.

בשלב מאוחר שימושה המערה לקבורה המונית, ומעל שכבות הסחף הותמננו עצמותיהם של נקברים רבים. שלב זה תואר על סמך הממצא למאה הי"ב לסה"נ.

שלושת המטבעות המאותרין מהמאות הט"ז-הי"ח שנמצאו בין עצמות הקבורה המאותרת אינם קשורים לפעלויות הקבורה במערה, ומצביעים נותרה בגדר חidea.

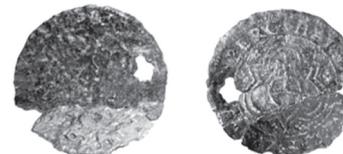
שלושה כתרים ושלוש שושנים סביב שושן.

גב: GOTES.SEGEN.MAHT.REICH.

גולובס אימפריאלי ועליו צלב, בתוך עיטור של שלוש קשתות.

אסימון פלוני, מנוקב, 20.6 מ"מ.

Mitchiner 1988:443, No. 1553 השווה

סיכום

תוכנית מערת הקבורה מערערה והממצא שנתגלה בה מלמדים שבמקורה היא שימשה לקבורה במהלך

הערות

² תודתי לヨשי נגר שזיהה את הסממנים הפיזיונומיים של מחלת הסיפיליס.

³ תודתי לשער נודל שסייע במנוחים הטכניים.

⁴ שלושת המטבעות המאותרין לא נמצאים היום במחסני אוצרות המדינה; קרייתם נעשתה מהתצלומים.

⁵ תלון אחד נקרא קריאה ראשונית על ידי מרואן מסראואה, שתיארכו למאה הי"א לסה"נ.

¹ החפירה נערכה בחודש אפריל 1994 (הרשאה מס' A-2134) על ידי דורון ליפקונסקי מטעם רשות עתיקות ובמימון של המועצה המקומית ערערה. סייעו מרואן מסאראווה, ענת גינצברג, יוסי לוי, ראייה לוסיא, צח הורוביץ, טוני לחוד, דאוד דאוד, מהא דראושה, עדנה איש, הלן שמאס, אמייר גורזוני, אסכנדר ג'יבור, וכן יוסי נגר (אנתרופולוגיה פיזית), ליאון פיליפוב (ציור), נטליה זק (מדידות ותוכניות), יעל גורינדרון (זיהוי אשוני של כליזוכוכית), רות א' ג'קסון-טל (עיבוד כליזוכוכית), אראללה צרפתיה (רפואה) וזיו עטר (ציור). תודתי ללייאור וקסלר על הליווי לאורך הכתיבה.

הפניות

ישראלי י' ואבידע א' 1987. נרות חרס מארץ ישראל (קטלוג אוסף נרות השמן של לואיס וכרמן וורשאנו). ירושלים.

נגר י' ואשר ר', כרך זה. ממצא עצמות האדם מהתקופה הממלוכית במערת הקבורה בערערה.

Hayes J.W. 1972. *Late Roman Pottery*. London.
Johnson B.L. 1988. The Pottery. In G.D. Weinberg ed. *Excavations at Jalame—Site of a Glass Factory in Late Roman Palestine*. Colombia, Mo. Pp. 137–226.

ג'קסון-טל ר'א, כרך זה. כליזוכוכית ממערת הקבורה בערערה.

דותן מ' תשט'ז. חפירות עפולה. עתיקות א:18:63–63.
וסמן י' 1986. אוסף נרות חרס מלובנות חביבה. בתוך ש' דר ז' ספראי, עורכים. מחקרי שומרון. תל אביב. עמ' 195–200.

Kenyon K.M. 1957. *Micellaneous Objects in Metal, Bone and Stone*. In J.W. Crowfoot, G.M. Crowfoot and K.M. Kenyon. *Samaria-Sebaste III: The Objects from Samaria*. London. Pp. 439–468.

- Loffreda S. 1974. *Cafarnao II: La ceramica*. Jerusalem.
- Mitchiner M. 1988. *The Medieval Period and Nuremberg I: Numismatics, Metallurgy, Archaeology, Valuations; Jetons, Medalets and Tokens*. London.
- Parker S.T. 1987. *The Roman Frontier in Central Jordan* (BAR Int. S. 340). Oxford.
- Peleg M. and Reich R. 1992. Byzantine City Wall of Caesarea Maritima. *'Atiqot* 21:137–170.
- Pere N. 1968. *Osmannılıarda Madenî Paralar*. Istanbul.
- Sussman V. 1976. A Burial Cave at Kefar 'Ara. *'Atiqot (ES)* 11:93–101.

A BURIAL CAVE FROM THE LATE ROMAN AND MAMLUK PERIODS AT 'AR'ARA

DORON LIPKONSKY
(PP. 37*-46*)

While installing sewage lines in 'Ar'ara, the ceiling of a burial cave was damaged (map ref. NIG 2090–8/7100–30, OIG 1590–8/2100–30). The cave, hewn in soft chalk bedrock on the western slopes of the 'Iron Hills, was used for burial in two separate periods—the Late Roman and the Mamluk—with a considerable hiatus between them, during which time it was subject to plundering. Afterward, the cave remained open and alluvium accumulated inside it.

The Late Roman Period

In its first phase (fourth–fifth centuries CE) the tomb comprised a forecourt (L700) and a burial chamber (L505; Plan 1). A rock-hewn track for a roll-stone, which was not preserved *in situ*, was discovered at the southern end of the forecourt. A narrow corridor oriented northeast–southwest, led from the forecourt to a staircase and toward the burial chamber. Burial troughs of identical dimensions (L501–503) were hewn in three of its walls; the troughs were probably covered with wooden planks, of which only the iron nails, many of them found on the bottom of the troughs, have survived (see Fig. 7).

Despite the aforementioned plundering that occurred in the cave between the two burial phases, the skeleton of a single individual flanked by funerary offerings remained *in situ* in each of the troughs. The few surviving poorly-preserved bones made it impossible to obtain a full anthropological profile of the deceased. The human remains included fragments of the skull bones, teeth and postcranial bones of three individuals: two adults (a male and female) and a child 7–8 years of age.

Among the finds recovered from the troughs were two typical, piriform Samaritan lamps with a ladder decoration along the nozzle (Fig. 6);

several glass vessel fragments (see Jackson-Tal, this volume: Fig. 1:1–5) that date to the third–fourth centuries CE; fragments of bracelets (Fig. 8); and glass beads (see Jackson-Tal, this volume: Fig. 1:7–13). Discovered on the cave's floor (L505) were 82 beads (Fig. 10; studied by Yehoshua Drey); fragments of carved bone pins (Fig. 9); five bronze toggle pins (Fig. 5); a kohl spatula (not illustrated); bracelets (Fig. 8) and fragments of glass tubes (see Jackson-Tal, this volume: Fig. 1:5). Numerous pottery vessels, including bowls, cooking pots and jars, as well as a ring (Fig. 4), were exposed in this phase in the forecourt (L700).

The Mamluk Period

In the later phase (the twelfth–thirteenth centuries CE), a rectangular opening was hewn above and to the north of the cave's opening from the early phase, which was sealed with a stone lid (Plan 2; Fig. 1). On an alluvium layer (L504, L505), which had accumulated in the burial chamber, the remains of 40 deceased individuals that had not been interred in prepared graves were uncovered. The skulls, hands and feet of these individuals were detached (Fig. 2). It seems they had been discarded into the void of the cave (Plan 2). The fact that the body parts of the deceased were not properly disposed of in the cave and that the skulls were not grouped up on the piles of bones may point at an unnatural death, perhaps from syphilis (see Nagar and Eshed, this volume), as attested by damage that is still apparent on some of the skulls.

As the deceased were most probably infected with a contagious disease that was quite clear to the gravediggers, they were buried hastily, without removing the jewelry from their hands. Ornaments and bracelets (Fig. 3; for the glass bracelet, see Jackson-Tal, this volume: Fig.

1:16) remained on the bones of the deceased's arms. In the piles of bones there were also eight rings (Fig. 11); two knives with worked bone handles (Fig. 12); thirty thin bronze and iron bracelets (Figs. 13–15), finely crafted and extremely well-finished; pendants made of a coin in secondary use (studied by Ariel Berman); and a glass plaque (see Jackson-Tal, this volume: Fig. 1:17). The glass finds make it possible to date the time of burial, which was without doubt a one-time occurrence, to the twelfth or thirteenth century CE.

CAPTIONS TO ILLUSTRATIONS

Plan 1. The cave in the early phase: plan and section.
Plan 2. Plan of the cave in the late phase.
Fig. 1. The door to the tomb in the late phase.
Fig. 2. The Mamluk period burial.

Fig. 3. The *in situ* ornaments, still on the bones of the deceased in the later burial phase.

Fig. 4. Late Roman-period pottery from the forecourt (L700).

Fig. 5. Bronze pins and a spatula from the early burial phase (L505).

Fig. 6. The lamps of the early phase.

Fig. 7. The nails of the early phase.

Fig. 8. The bracelets of the early phase (L505).

Fig. 9. Bone pins of the early phase (L505).

Fig. 10. Beads of the early phase (L505).

Fig. 11. The rings found near the deceased in the later phase.

Fig. 12. Two knives found next to the deceased of the late phase.

Fig. 13. Bronze and iron bracelets from the later phase.

Fig. 14. (cont.).

Fig. 15. (cont.).